

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-397/13-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner, Marine Kosović Marković, mr.sc. Inge Vezmar Barlek i Arme Vagner Popović, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutog po zahtjevu D. L. iz S., na sjednici održanoj dana 16. srpnja 2015.

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem ovog Suda poslovnog broja: Usoz-397/13-6 od 28. travnja 2015. godine podnositelju je određeno plaćanje sudske pristojbe na zahtjev za ocjenu zakonitosti u iznosu od 2.000,00 kn za zahtjev te sudske pristojbu za rješenje u iznosu od 500,00 kn.

U pravovremeno izjavljenom prigovoru na rješenje Suda o plaćanju sudske pristojbe podnositelj ističe da je Ustavnom sudu podnio prijedlog za ocjenu zakonitosti s Ustavom i zakonom zaključka s prve sjednice Nacionalnog odbora za borbu protiv nasilja u sportu od 30. rujna 2013. godine; zatim točke 2. Akcijskog plana Hrvatskog nogometnog saveza za sprječavanje nereda na nogometnim utakmicama od 3. listopada 2011. i naposljetku Odluke o provedbi zaključka Nacionalnog odbora za borbu protiv nasilja i dodatne hitne mjere HNS-a za sprječavanje nereda na nogometnim utakmicama od 16. listopada 2013. godine, koji zahtjev da je Ustavni sud prosljedio Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske na rješavanje. Ističe da je Sud radi ekonomičnosti postupka sva tri zahtjeva spojio u jedan predmet i donio zajedničku odluku kojom odbacuje navedene zahtjeve, te da je svojim rješenjem od 31. ožujka 2015. godine pod poslovnim brojem: Usoz-397/13-6 naložio podnositelju plaćanje sudske pristojbe u iznosu od 2.500,00 kn. Tužitelj se poziva na obrazloženje rješenja poslovnog broja: Usoz-388/13-4 u kom se navodi da je Sud radi ekonomičnosti postupka spojio predmete i donio zajedničku odluku, te u tom smislu citira i pojašnjava odredbu članka 8. Zakona o upravnim sporovima, u kom predmetu da je Sud donio jedinstvenu odluku o pristojbi za sve zahtjeve, te da nije vodio pojedinačni postupak za svakog od predlagatelja utoliko da bi Sud trebao donijeti jedinstvenu odluku o iznosu sudske pristojbe u visini od 2.500,00 kn, slijedom navedenog na podnositelja da bi otpao razmjern dio sudske pristojbe od iznosa koji se donije na način da se iznos od 2.500,00 kn podijeli s brojem predlagatelja. Nadalje, podnositelj se poziva na odredbu članka 16. stavak 1. točka 17. Zakona o sudskim pristojbama te

smatra da je oslobođen od plaćanja pristojbe budući se radi o postupcima za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akta, odnosno za zaštitu zbog nezakonite radnje. Naposljetku ističe opreza radi i prigovor zastare naplate odmjerene sudske pristojbe po osporenom rješenju. Predlaže usvojiti prigovor te rješenje o sudskoj pristojbi staviti izvan snage.

Prigovor nije osnovan.

Odredbom članka 4. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj 74/95., 57/96., 137/02., 125/11. i 157/13.) propisano je da obveza plaćanja sudske pristojbe nastaje, ako tim zakonom nije drukčije propisano: za podneske (tužbe, pravne lijekove, prijedlog za ovrhu i dr.) – u trenutku kada se predaju, a za sudske odluke – kada se stranci ili njenom zastupniku dostavi prijepis odluke (odredba članka 4. stavak 1. točka 1. i 4. Zakona).

Nadalje, odredbom članka 5. stavak 1. istog Zakona, propisano je da se pristojbe u upravnom sporu plaćaju samo ako sud odbije ili odbaci tužbu, te je stavkom 2. istog članka Zakona propisano da pristojbu iz stavka 1. ovog članka, pristojbeni obveznik je dužan platiti u roku od osam dana od dana primitka naloga za plaćanje pristojbi.

Dakle, iz citiranih odredbi Zakona proizlazi da pristojbena obveza plaćanja sudske pristojbe u konkretnom slučaju na zahtjev za pokretanje postupka ocjene zakonitosti, ne nastaje u trenutku predaje zahtjeva sudu nego tek onda i ako zahtjev u postupku ocjene zakonitosti bude odbijen ili odbačen, a obveza plaćanja sudske pristojbe na sudsku odluku kada se stranci ili njenom zastupniku dostavi prijepis odluke. Naime, u trenutku podnošenja zahtjeva podnositelj još ne zna hoće li biti u obvezi platiti pristojbu, a pristojbeni obveznik postaje ako mu zahtjev bude odbijen ili odbačen i to u trenutku kada mu je dostavljena presuda ili rješenje s nalogom za uplatu sudske pristojbe.

Nadalje, odredbom članka 10. citiranog Zakona, propisano je da pravo na naplatu pristojbe zastarjeva za pet godina po isteku godine u kojoj je trebalo platiti pristojbu.

Iz citirane odredbe proizlazi da je u konkretnom postupku, koji je dovršen rješenjem ovog Suda, posl.broj: Usoz-397/2013-5 od 28. travnja 2015., (kojim je zahtjev tužitelja odbačen, a tužitelj je citirano rješenje zaprimio kao i nalog za plaćanje pristojbe dana 15. lipnja 2015.), pravo na naplatu sudske pristojbe nastalo u 2015. godini. Iz toga slijedi da pravo na naplatu sudske pristojbe u konkretnom slučaju ne može zastarjati prije isteka 2020. godine (sukladno citiranoj odredbi članka 10. Zakona).

Stoga imajući u vidu tarifni broj 29a. stavak 4. Tarife sudskih pristojbi Zakona o sudskim pristojbama, koja je i sastavni dio naprijed citiranog Zakona, za prijedlog za ocjenu zakonitosti plaća se pristojba u iznosu od 2.000,00 kn, a temeljem tarifnog broja 30.a stavak 4 u vezi sa člankom 2. istog članka tarife, za prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, ako vrijednost spora nije procjenjiva, plaća se pristojba od 500,00 kn.

Stoga, imajući u vidu da je citirani postupak započeo pred ovim sudom podnošenjem zahtjeva dana 23. prosinca 2013., te kako je odbačajem zahtjeva nastala pristojbena obveza na zahtjev i na prvostupanjsku odluku suda, kako je to propisano naprijed citiranim odredbama Zakona o sudskim pristojbama i Tarife sudskih pristojbi, Sud ocjenjuje neosnovanim prigovore podnositelja.

Naime, treba reći da pozivanje tužitelja na rješenje ovog Suda, posl.broja: Usoz-388/13-4 nije od utjecaja na drugačije rješenje ove predmetne stvari, jer u konkretnom slučaju nije bilo nikakvih spajanja postupaka kako to podnositelj navodi u svom prigovoru.

Nadalje, a glede prigovora podnositelja da je trebao biti oslobođen od plaćanja sudske pristojbe sukladno odredbi članka 16. stavka 1. točka 17. Zakona o sudskim pristojbama, treba reći da je predmet ovog postupka ocjena zakonitosti naprijed citiranih odluka sukladno odredbama članka 83. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, slijedom čega podnositelj zahtjeva nije oslobođen od plaćanja sudskih pristojbi temeljem odredbe članka 16. stavak 1. točka 17. Zakona o sudskim pristojbama, kojom odredbom je propisano oslobođenje od plaćanja sudske pristojbe

tužitelja, odnosno predlagatelja u postupcima za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata, odnosno za zaštitu zbog nezakonite radnje.

Slijedom svega naprijed izloženog, Sud je temeljem odredbe članka 39.a stavak 2. Zakona o sudskim pristojbama, riješio kao u izreci.

U Zagrebu 16. srpnja 2015.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.